

РЕШЕНИЕ

№ 7229

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4172** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на К. Ч. К. срещу мълчалив отказ на кмета на район „Ю.“, [община], за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление на с вх. УРИ 1649673843033 от 11.04.2021 г. чрез платформата за достъп до обществена информация.

Ответникът в писмен отговор изразява становище за недопустимост на жалбата, поради наличие на издадено решение, с което е предоставена исканата информация. Сочи, че за жалбоподателя липсва субективен интерес от получаване на исканата информация, а заявената такава е с единствена цел завеждане на дело срещу административния акт и присъждане на адвокатско възнаграждение. С отговора е направено доказателствено искане за снабдяване на ответника с информация за броя на образуваните административни дела пред Административен съд – София град, по жалби на К. Ч. К. срещу мълчалив отказ на задължени субекти по смисъла на ЗДОИ. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, а образуваното въз основа на нея производство прекратено.

С молба вх. № 19437/26.05.2022 г. процесуалният представител на жалбоподателя адв. Д. излага становище, че предвид представеното към административната преписка решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета район „Ю.“, [община], с което е предоставена исканата обществена информация, поддържа оспорването на решението, в частта, с

която е определена такса в размер на 3.60 лева с ДДС, представляваща направените разходи от органа за предоставяне на търсената обществена информация на хартиен носител. Сочи, че стойността на определените в решението разходи са определени на основание Заповед № 10 от 10.01.2001 г. на министъра на финансите, която е отменена със Заповед № ЗМФ-156 от 11.03.2022 г., като с Наредба № Н-1 от 07.03.2022 г. таксата за предоставяне на обществена информация е в по-малък размер, а именно: 0.03 лева на страница.

В съдебно заседание жалбоподателят К. Ч. К. се представлява от адв. Д., който изрично заявява, че поддържа изцяло жалбата. Претендира съдебни разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 Закона за адвокатурата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Със заявление с вх. УРИ 1649673843033 от 11.04.2021 г. подадено чрез платформата за достъп до обществена информация К. Ч. К. е сезирал кмета на район „Ю.“, [община], с искане да му бъде предоставена обществена информация – копие на хартиен носител на Устройствен правилник и вътрешни правила, свързани с предоставянето на административни услуги на гражданите от страна на администрацията на района.

Посочен е желаният начин за предоставяне на поисканата информация, а именно на хартия.

С решение № 1/12.04.2022 г. кметът на район “Ю.“, [община] е предоставил пълен достъп до поисканата информация, като е посочил, че разрешената информация може да бъде предоставена в срок до 30-дни от получаване на решението, на хартиен носител в деловодството на района и след заплащане на направените разходи в размер на 3.60 лева с ДДС.

От приложеното по дело копие от известие за доставка на Български пощи (л. 29 от делото) се установява, че решението за предоставяне на обществена информация не е получено от жалбоподателя, като изпратеното му писмото е върнато на подателя район „Ю. на 27.05.2022 г., с отбелязване „непотърсена“.

Жалбата е подадена чрез кмета на район “Ю.“, [община] на 29.04.2022 г. срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

С оглед наличието на постановен в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ позитивен акт по искането за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета на район „Ю.“, [община], настоящият съдебен състав приема, че по подадената жалба срещу решението в частта, с която се предоставя обществената информация не е формиран мълчалив отказ. Заявлението за достъп до обществена информация с вх. УРИ 1649673843033 е подадено на 11.04.2021 г., чрез платформата за достъп до обществена информация, като срокът за произнасяне на административния орган изтича на 25.04.2022 г. Жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 29.04.2022 г., тоест след като административния орган се е произнесъл с решение на 12.04.2022 г., поради което и не формиран мълчалив отказ към посочената дата 29.04.2022 г. За да е налице мълчалив отказ е необходимо да е изтекъл срока за произнасяне по искането, с което е бил сезиран съответния орган и същият да не се е произнесъл в този срок. В случая в срока за произнасяне е постановено решение за предоставяне на достъп до обществена информация, поради което и не е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК от една

страна. Обстоятелството, че жалбоподателят не е уведомен за решението по причина, че същият не е получил изпратеното му писмо с обратна разписка, не обосновава обратния извод. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че е следвало да бъде уведомен на посочения от него електронен адрес или чрез платформата за достъп до обществена информация. В разпоредбата на чл. 35, ал. 3 от ЗДОИ е предвидено задължение на административния орган да изпрати както решението на посочената електронна поща, така и исканата информация, единствено когато заявителят е поискал достъпа до информацията да му бъде предоставен по електронен път и е посочил електронна поща, като в този случай не се заплащат разходи по предоставянето. В случая обаче, заявителят изрично е посочил, че иска информацията на хартиен носител, поради което правилно административния орган съгласно чл. 34, ал. 3 от ЗДОИ е връчил решението за предоставяне на обществена информация на заявителя по пощата с обратна разписка. Наред с това следва да се отбележи, че жалбата е процесуално недопустима и на основание чл. 159, т. 4 АПК. Това е така, защото с оспорваното решение е удовлетворено изцяло искането на жалбоподателя и за него липсва правен интерес от търсене на защита по съдебен ред.

Жалбата срещу решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета район „Ю.“, [община], в частта, с която са определени разноски в размер на 3.60 лева с ДДС е процесуално допустима, съгласно определение № 8256 от 28.09.2022 г., постановено по адм. дело № 8456/2022 г. на Върховния административен съд.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване е решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета район „Ю.“, [община], в частта, с която са определени разноски в размер на 3.60 лева с ДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ЗДОИ предоставянето на достъп до обществена информация се осъществява след заплащане на определените разходи и представяне на платежен документ.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до обществена информация е безплатен, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба при предоставяне на информацията се заплащат разходите, по нормативи определени от министъра на финансите. В оспорваното решение ответникът е определил направените от него разходи и дължими такива от жалбоподателя въз основа на Заповед № 10 на МФ от 10.01.2001 г. МФ, вместо приложимата в случая Наредба № Н-1 от 07.03.2022 г. за определяне на нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация на Министъра на финансите, издадена на основание чл. 20, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация. Следователно действително направените разходи от ответника във връзка с предоставянето на исканата обществената информация следва да бъдат определени съгласно Наредба № Н-1 от 07.03.2022 г. за определяне на нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация на Министъра на финансите. Разходите по силата на параграф 1, т. 1 и т. 3 от Наредбата за вид носител хартия А4 и разход за тонер за едностранно отпечатване на лист хартия А4, са съответно – 0,01 лева и 0,02 лева или общо 0.03 лева. Независимо от горното, съдът счита, че в случая следва да се приложи разпоредбата на чл. 20 от ЗДОИ, която дава възможност на заявителя да поиска сведения от административния орган за определянето на разходите и съответно да заплати действително дължимите суми за разходите по предоставянето на обществената информация.

При извършване на преценката за законосъобразност на оспорваното решение, съдът, когато установи незаконосъобразност и отмени частично или изцяло оспорваното

решение, единствено може да задължи административния орган да предостави достъпа до обществената информация – чл. 41 от ЗДОИ. Това е така, защото властническото волеизявление на административния орган се съдържа единствено в решението, с което се предоставя или отказва исканата обществена информация, а разходите за получаването ѝ се дължат по силата на закона. Ето защо няма пречка жалбоподателят да заплати разноските по предоставянето на обществената информация съгласно Наредба № Н-1 от 07.03.2022 г.

С оглед изложените съображения жалбата се явява неоснователна.

Мотивиран от горното, Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Ч. К. срещу решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета на район „Ю., [община], в частта, с която е определена такса за предоставяне на достъп до обществена информация въз основа на заявление с вх. УРИ 1649673843033 от 11.04.2021 г. чрез платформата за достъп до обществена информация.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от К. Ч. К., ЕГН-[ЕГН], срещу решение № 1 от 12.04.2022 г. на кмета район „Ю.“, [община], в частта, с която е предоставен достъп до обществена информация и ПЕКРАТЯВА в тази част производството по адм. дело № 4172/2022 г. по описа на Административен съд – София град.

Решението, в частта с която жалбата е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено, има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

В останалата част решението е окончателно и съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на касационно обжалване

СЪДИЯ